

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

Сучасна економіка України зіткнулася із однією з найважливіших проблем сучасності - працевлаштування молоді. Ринкова модель економіки, що відчуває на даний час структурні зрушення, переживає негативні зміни на ринку праці, соціальної незахищеності окремих категорій населення, зокрема молоді. Загострення проблем молодіжного безробіття тягне за собою цілу низку соціальних небезпек для суспільства загалом. Тому постає велика необхідність напрацювання ефективної державної політики щодо працевлаштування молоді.

Проблематика працевлаштування та зайнятості молоді давно є предметом дослідження учених (економістів, демографів, соціологів), перебуває у фокусі уваги журналістів, представників державних установ. Питаннями деформації сучасного ринку праці, проблемами працевлаштування, трудової міграції молодих спеціалістів та студентів досліджується такими вітчизняними науковцями як Д. Л. Богинею, В.В. Онікієнком, Е.М. Лібановою, О.А. Грішнвою, С.І. Бандуром, О.М. Балакіревою, І.В. Перегудовою.

Матеріали спеціальних досліджень свідчать про те, що молоді спеціалісти мають суттєві переваги порівняно з іншими віковими категоріями працездатного населення. У молодих людей найбільш тривалий період майбутньої працездатності, кращі показники фізичного здоров'я, найбільша професійна мобільність і т. ін. Водночас, молоді люди більше за інші вікові групи страждають через відсутність роботи. В Україні проблему працевлаштування молоді вважають одним із найактуальніших питань соціально-економічної політики держави [1].

Останнім часом наявна тенденція до збільшення кількості безробітної молоді, у якої безробіття триває понад рік, і, як наслідок - руйнуються професійні навички. За 2010 рік найбільш позитивна ситуація склалась у Одеській, Полтавській, Харківській областях і м. Києві, оскільки в них було зафіксовано мінімальну кількість безробітної молоді. Найгірша ситуація склалась у Волинській, Рівненській, Донецькій областях - в цих регіонах було зафіксовано максимальну кількість безробітної молоді. Що ж до Кіровоградської області, то ми знаходимося в помірній зоні. Згідно даних за 2010 рік, кількість молоді у віці до 35 років, що перебувала на обліку в Кіровоградському обласному центрі зайнятості становила 26988 тис.

чоловік. З цієї кількості ОЦЗ було працевлаштовано всього 11369 тис. осіб.

Важливою проблемою на сьогоднішній день є відсутність державного прогнозування потреб економіки у спеціалістах з вищою освітою. Саме тому на ринку праці виникають диспропорції попиту й пропозиції дипломованих фахівців. Роботодавці не хочуть брати на роботу початківців, мотивуючи це відсутністю у них досвіду. Професійна підготовка і навчання молоді велика проблема не лише для служб зайнятості. Нею постійно повинно опікуватися все суспільство. Проблеми зайнятості молоді (зокрема випускників навчальних закладів), що перебувають на обліку в державній службі зайнятості, регулюються відповідно до положень законів України "Про зайнятість населення" та "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття". Але центральною залишається проблема ігнорування державними органами влади виконання цих законів.

На нашу думку, негайними заходами, які повинна здійснити держава для вирішення проблем безробіття є:

- надання випускникам ВНЗ першого робочого місця у рамках державного замовлення на підготовку кваліфікованих робітників і спеціалістів;
- надання підтримки підприємницької ініціативи безробітних, у тому числі молоді;
- економічне стимулювання роботодавців, які приймають на роботу (або стажування) випускників навчальних закладів;
- залучення молодіжних центрів праці до вирішення питань працевлаштування, навчання новим професіям та підвищення кваліфікації молоді.

На жаль, держава поки що неспроможна вирішувати всі проблеми самотужки. Тому всім громадським об'єднанням варто працювати над цими питаннями та проблемами і шукати ефективні форми їх вирішення.

Отже, покликанням молоді є формування майбутнього української держави, виведення на передові економічні, наукові, культурні рубежі. Але зараз молоді люди потребують допомоги і підтримки, аби отримати професію і освіту, влаштуватися на роботу, створити міцну забезпечену сім'ю. У сучасних умовах держава повинна активізувати процеси підтримки ініціатив молоді щодо професійної підготовки та працевлаштування, заохочення її до активного пошуку роботи й отримання спеціальності або професії, що користується попитом на ринку праці. Для цього дуже важливою є повна та кваліфіковано надана інформація щодо перспектив професійного зростання молоді. Варто створювати такі умови, завдяки яким молодь була б зацікавлена

в регламентованих видах діяльності, сприяти відродженню ціннісних орієнтацій до праці, які є основними засобами досягнення різноманітних цілей. Основними заходами в межах реформування системи освіти мають стати створення дієвої й ефективної системи безперервного навчання та здійснення прогнозування обсягів професійної підготовки молоді в навчальних закладах різних типів з урахуванням попиту на ринку праці.

Література

1. Випускники ВНЗ у реальному бізнесі // Вісник Консорціуму із удосконалення менеджмент-освіти в Україні. - 2004. - Лютий. - С. 2-3.
2. Косенко Олена. Я б в робітники пішов, хай мене навчать // Соціальний захист - 2004. - № 12.
3. Лесин Володимир. Працевлаштуванню молоді особливу увагу // Соціальний захист - 2003. - № 2.

Могилей А.О., студ. гр. ФК-09-1
Кіровоградський національний технічний університет

НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

Сьогодні світова економіка знаходиться на етапі завершення фінансової кризи, масштаби якої досить часто порівнюють з масштабами Великої депресії 1929–1933 рр. Тому цілком зрозуміло, що саме динаміка, глибина, причини її виникнення та економічні наслідки перебувають в центрі дискусій політиків, економічних аналітиків, вчених. Фінансова криза загострила ряд економічних проблем, які і без того існують в Україні, та потребують від національної спільноти прийняття адекватних рішень.

Питання функціонування підприємств в умовах фінансової кризи висвітлено в наукових працях Г. Бірмана, Р. Брейлі, В.В. Ковальова, В.М. Матвєєвої, Р.В. Уотермена, Е.А. Уткіна, Дж. Фіннерті, та інших.

Публікації останніх років з питань розвитку й удосконалення роботи підприємств відбивають системний підхід до розробки стратегії економічного розвитку, але необхідно відзначити, що досить широкий спектр теоретичних і практичних питань в області стратегічного і антикризового управління залишається невирішеним.

Метою дослідження є виділення актуальних методів управління підприємством у кризових умовах, підходів до стратегічного планування, що дасть можливість функціонувати підприємству в умовах кризи з найменшими втратами.

Протягом двох останніх років українські підприємства працюють в